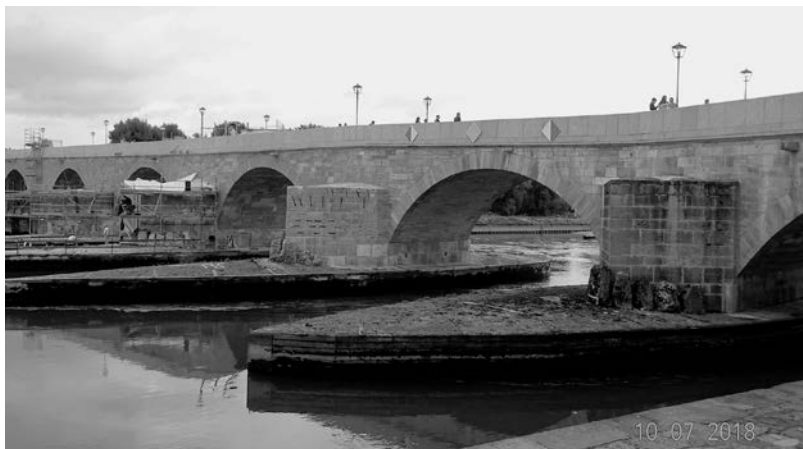

Kulturális – zenei kirándulás Németországban

A Magyar Kodály Társaság Szabolcs- Szatmár- Bereg Megyei Tagcsoportja, melynek elnöke Szabó Dénes Kossuth díjas karnagy, 2018. július 10-14-ig BACH, LISZT és WAGNER emlékek után kutatva barangolta be Bajorország és Thüringia egyes területeit a zene és az 500 éves reformáció útján. Szellemi kihívást, felemelő zenei élményt, sok tartalmas programot jelentett számunkra, melyet szakmai előadásaival, zenei bemutatókkal, közös éneklésekkel tett teljessé Belinszky Etelka a kirándulás vezetője, így lett egy teljes egész a program.

Első állomásunk a Duna partján fekvő, élénk egyetemváros, **Regensburg** volt, mely az UNESCO Világörökségek sorába tartozik. Egyike a legszebb állapotban fennmaradt középkori német városoknak, ennek és barátságos hangulatának köszönhetően a turisták kedvelt úti célja. Nem is csoda, hiszen Regensburg történelme közel 2000 évet fog át, ennek nyomai pedig a városban mindenütt fellelhetők.

A 300 m hosszú **híd a város egyik szimbóluma**, ahonnan a város teljes pompájában tárult elénk. Valódi középkori építészeti bravúr a ma is használatban lévő kőhídja, mely a Duna felett ível át. Több mint 800 éven keresztül, egészen az 1930-as évekig ez volt a város egyetlen hídja, sőt, ez volt az egyetlen dunai híd Ulm és Bécs között, ennél fogva jelentősen megnövelte a városnak a kereskedelemben és a kormányzatban betöltött szerepét. A 12-13. században Európa számos országában példaként szolgált a hidak építéséhez. Többek közt ez alapján épült fel a London-híd, a drezdai Elba-híd és a prágai Vltava.

Öreg híd

A Szent Péter katedrális **Regensburg másik jelképe**, mely Bajorország legnagyobb **gótikus katedrális**a. Építése a 12. században kezdődött, de csak a 19. században készült el teljesen. Leginkább figyelemre méltó jellemzői a gyönyörű, 14. századi ólomüveg ablakok.

A katedrális két tornya a város valamennyi részéből látható. 1410-ben készült nyugati kapuja gazdagon díszített, szobrai szenteket, királyokat és bibliai jeleneteket ábrázolnak.

Regensburg-i Dóm

Regensburg-i Dóm belső képe

A katedrálisban állítólag 100 olyan kép és szobor található, melyen Szent Pétert ábrázolják, akinek a templomot is szentelték.

A festői Városháza is lenyűgözött bennünket, mely a 14-18. században épült. Ez volt a Reichstag, a birodalmi gyűlés székhelye 150 éven keresztül, ma a polgármesteri hivatal működik itt. A városnézés után Nürnberg felé folytattuk utunkat, ahol a korai kelés, az utazás fáradalmait a finom vacsora után egy egyszerű szállodában pihentük ki.

A második nap első állomása **Bamberg**, a híres érseki, sörfőző település, közigazgatási központ volt. A gyönyörű belváros 1993 óta az UNESCO Világörökség listáján is szerepel. Babenberg hercegi család nevének elferdítésével lett a város Bamberg. A Babenberg hercegi család egyik tagjával kapcsolatban magyar vonatkozású emlékek is maradtak fenn. Andechs-Merániai Eckbert bambergi püspöknek a nővére volt ugyanis Gertrúd, II. András magyar király felesége. E családot nevezték Merániaiak-ként. Ővék volt többek között a bajor felvidéken, Passautól

Bamberg-i Dóm

A csoport egy része a dóm bélletes kapujánál

délre, az Inn folyó partján megépített Neuburg vára, valamint fél Tirol, Dalmácia, Isztria és két burgund grófság is.

Bamberget elhagyva az **Eisenach** városa fölött emelkedő **Wartburg** vára felé folytattuk nagy örömmel utunkat, mely ezer szállal kötődik a német történelemhez, így egyfajta nemzeti emlékhelye Németországnak. Nekünk, magyaroknak is fontos ez a hely, hiszen II. András királyunk lánya, Árpád-házi Szent Erzsébet (a szegények jótévője) itt élte rövid életének nagy részét. Itteni tevékenységének a következménye, hogy Európában ő a középkori magyar történelem legismertebb személyisége.

Wartburg vára - 1999-től az UNESCO Kulturális Világörökség része

A várkastély pompás dísztermei közül kiemelkedik az Énekesek csarnoka (mely a híres középkori dalverseny emlékére készült), és az a szoba, ahol gyönyörű mozaikok mesélik el Szent Erzsébet életét. Láttuk a Luther szobát is, ahol Luther Márton 1521-ben németre fordította a Bibliát. Szállásunk a második éjjel Eisenachban volt.

Énekesek csarnoka

Természetes, ha Eisenachban járunk, nem maradhatott el, a **Bachhaus** látogatása sem, hiszen Johann Sebastian Bach itt született, és tíz évet töltött a városban. Csodálatos volt az a kis koncert, melyen 18. századi hangszereken játszott darabokat a csoportot fogadó kedves hölgy. A történelmi Bachhaus mellett az új épületben található múzeumot is meglátogattuk, ahol ki-ki kedvére hallgathatott csodálatos Bach muzsikát.

Eisenach J.S. Bach szobor

Vierzehnheiligen zarándoktemplom

A nap utolsó helyszíne a **Vierzehnheiligen zarándoktemplom** volt. Itt felcsendültek az orgona hangjai, mely lélekemelő élményt nyújtott, a muzsika ünnepét jelentette számunkra.

A harmadik napon a klasszikusok és nagy szellemek városába, azaz **Weimarba** látogattunk el.

Goethe, Schiller, Herder, Nietzsche, Liszt mind megfordultak Weimarban, e tübingiai városban, mely máig büszke a weimari klasszikára. Amikor 1998-ban a város felkerült az UNESCO Világörökség listájára, az ENSZ szervezete döntését a klasszikus Weimar hivatali és magánépületeinek nagy művészettörténelmi jelentőségével és Weimar XVIII. század végi, XIX. század eleji szellemi központja kiemelkedő szerepével indokolta. Alig fél évszázadig tartott a híres weimari klasszika, mégis az európai szellemi történelem egyik legnagyobb korszakának számít, ami egykor Anna Amália hercegnővel kezdődött. A nagy rezidenciáktól távol eső kisvárosba ugyanis ő hívta a költőket és gondolkodókat. Azokat, akiknek hírneve máig elválaszthatatlanul összeforr Weimaréval.

Liszt utolsó weimari lakhelye múzeumként működik az Ilm folyó mentén fekvő parkban. 1869-től egészen halála évéig, nyári weimari tartózkodásai alkalmával lakott a házban. Meghatódottan jártuk végig a múzeumnak berendezett házat. Utána ellátogattunk a **Schiller-házba**, **Goethe-házba** is. Az irodalom, a zene, a művészetek városának megismerése után következő állomásunk **Bayreuth lett**, ahol a szállásunk volt a harmadik éjszaka. Nagyon vártuk a bayreuthi programot is, és ebben sem csalódtunk.

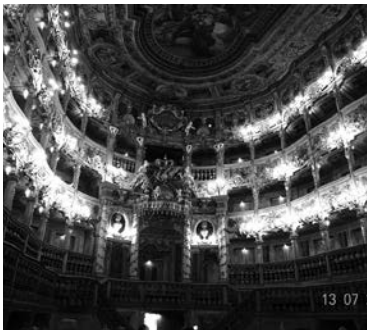
Egyik legkülönlegesebb élmény, mely bizonyára emlékezetes marad mindannyinknak, a Bayreuth-i Operaház, építészeti remeke, a barokk formák, illetve a puritán külső volt.

2012. június 30-án az UNESCO Világörökségi Bizottsága felvette a bayreuthi őrgrófsági **operaházat** (Markgräfliches Opernhaus) a világ kulturális és természeti örökségeinek listájára.

A Wilhelmine örgrófnő (1709-1758) által építtetett operaház Európa egyik legszebb barokk színháza. 1748-ban készült el, az épület külsejét Joseph Saint-Pierre, a belső tereket a bolognai színházépítész család tagjai, Giuseppe és Carlo Galli-Bibiena jegyzi. Wilhelmine örgrófnő

maga is komponált, rendezett, kastélyában a korszak egyik legfontosabb művészeti központját hozta létre. Richard Wagner pályáján is nagyon fontos szerepet játszott.

Bayreuth-i Operaház

Ellátogattunk a **Wahnfried villába** is, mely 1976 óta ad helyet a Wagner Múzeumnak, és története éppoly érdekes, mint az első házigazdának, a nagy komponistának az élete.

A Wagner Múzeum mellett természetesen megtekintettük a **Liszt Múzeumot** is, mely abban az épületben van, melyben Liszt élete utolsó 10 napját töltötte.

Mindkét múzeum sok új ismerettel ajándékozott meg a technika segítségével.

Ha Bayreuth, akkor az Ünnepi Játékok is mindenkinek eszébe jutnak.

Wagner Múzeum

Száznegyvenkét éve, 1876. augusztus 13-án kezdődtek meg az első Bayreuthi Ünnepi Játékok. A Richard Wagner által saját műveinek előadására alapított rendezvényt minden művészeti fesztivál “szülőanyjának” tekintik.

Az önálló fesztivál alapításának gondolata az 1848-as forradalmak előtt érlelődött meg Wagnerben. Első ezzel foglalkozó írását 1850-ben vetette papírra, a téma a következő években szinte megszállottan foglalkoztatta. A komponistában ellenérzést keltettek a kor hívalkodó színházi épületei, amelyekben a nézők csak társadalmi helyzetüknek megfelelően foglalhattak helyet, az operaelőadásokat pedig hatásadásznak, öncélú virtuozításra törekvőnek tartotta. Tervéhez sokáig keresgélte a megfelelő helyszínt, a csendes, festői környezetben fekvő bajor városkára végül második felesége, Cosima Liszt hívta fel a figyelmét. Anyagi és szervezési nehézségek miatt még hosszú idő telt el, mire 1872. május 22-én, Wagner 59. születésnapján letették a **Festspielhaus** alapkövét. Az építkezés legfőbb mecénása II. Lajos bajor király volt, a gyűjtést és az ünnepi játékok elindítását Liszt is támogatta. A munkálatok során minden Wagner elképzelései szerint valósult meg. Jó volt látni az épületet, ettől már csak egy jobb lehet, ha egyszer részesei lehetnénk a fesztivál programjának.

A kirándulás meghatározó pillanata volt, amikor Bayreuthban **Liszt sírjánál** elénekeltük a magyar himnuszt és elhelyeztük a társaság koszorúját. Jó érzés volt magyarságtudatunk háttérével rá gondolni a zeneszerző géniuszt életútjára, és arra, hogy ő is magyarnak vallotta magát...

Liszt Sírkápolna – megemlékezés

*Liszt Sírkápolna
– koszorúzás*

A negyedik éjszakát ismét **Nürnberg**ben töltöttük, de előtte itt is városnézésen vettünk részt. Kár lett volna kihagyni, hiszen Nürnberg Németország lelegevőbb történelmi múzeuma. Lenyűgöző, izgalmas, felemelkedés és bukás között csapongó város. Észak-Bajorország legfontosabb gazdasági és kulturális központja.

Városnéző sétánk közben betértünk a zsúfolásig megtelt Szent Lőrincz templomba, ahol a Windsbach-i fiúkórus énekével és orgonadarabokkal töltekeztünk.

Az ötödik, Németországban töltött utolsó napunk is nyújtott csodát. A **Duna Kelheim-Weltenburg szakaszán** tett hajútunk emlékezetes marad mindenki számára. Sajnos az alacsony vízállás miatt nem tudtunk kikötni a Weltenburgi kolostornál, de kárpótolt bennünket a hajózás élménye, a természet szépsége. A fedélzeten magyar népdalokat énekeltünk, amely odavonzott más turistákat is, akik saját dalaikkal színesítették közös hangulatunkat.

Sikeres, sok ismeretet közlő, felejthetetlen élményeket adó volt programunk. Köszönet érte az elnökségnek, kiemelten **Belinszky Etelkának** és mindazoknak, akik tettek azért, hogy a társaság népes számú tagja részt vehetett ezen a kuriózum-utazáson.

Buda Barnáné és Papp Istvánné

A képeket készítette: Kostyál Gábor és Kostyálné Gyüre Júlia.